

lægge ydelsen til den, der har dokumentet i hænde, f.eks. i tilfælde, hvor der er udstedt et omsætningsgælds-brev eller et gavekort eller tilgodebevis, som kan indløses af ihænde-haveren. I disse tilfælde kan der således fortsat aftales kortere frister for indløsning end forældelseslovens frister.

Der henvises til lovforslagets § 26 og bemærkningerne hertil.

3.4.3. Forholdet til særlige forældelsesregler i anden lovgivning

Udvalget finder, at der bør medtages en generel lovregel, der opstiller en formodning for, at specielle forældelsesregler i anden lovgivning suppleres af de almindelige forældelsesregler. Ved en sådan generel formodningsregel fastslås det udtrykkeligt, at det i mangel af holdepunkter for det modsatte er forældelseslovens regler, der gælder. Formodningen vil kunne afkræftes i en række tilfælde, hvor der – f.eks. på grund af særreglens ordlyd eller forarbejder, eller fordi reglerne hviler på en konvention – foreligger særlige holdepunkter for at antage, at den særlige forældelsesregel ikke skal suppleres med de almindelige regler.

Den foreslåede bestemmelse vil i vidt omfang svare til gældende ret. Formodningsreglen vil dog muligvis medføre en ændring for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt længden af forældelsesfristen efter afbrydelsen af en særlig forældelsesfrist bestemmes ved særreglen eller ved de almindelige forældelsesregler. Retsstillingen er således uafklaret i retspraksis på dette punkt. Forslaget vil indebære, at der opstilles en formodning for, at den nye frist bestemmes af reglerne i den foreslåede forældelseslov, jf. lovforslagets § 19. Udvalget bemærker, at en tilsvarende regel findes i norsk ret.

Der henvises i øvrigt til betænkningens kapitel IX, afsnit 6.5.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets synspunkter, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast.

Der henvises til lovforslagets § 28 og bemærkningerne hertil.

Der henvises endvidere til det samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v. (Ændringer som følge af en ny lov om forældelse af fordringer, ophævelse af købelovens reklamationsfrister ved visse køb m.v.), hvor en lang række særlige forældelsesregler foreslås ændret. Ved det pågældende lovforslag foreslås endvidere visse særlige forældelsesregler ophævet som overflødige i lyset af den her foreslåede

bestemmelse, jf. det pågældende lovforslags §§ 16, 17, 19-22, 35 og 37-39.

3.4.4. Overgangsregler

Udvalget finder, at en ny forældelseslov ikke alene bør gælde for krav, der opstår efter lovens ikrafttrædelse, men som udgangspunkt også for eksisterende krav, dvs. fordringer, der ikke er forældet på ikrafttrædelsestidspunktet. På grund af karakteren af de her omhandlede regler, der indeholder bestemmelser om frister og adgangen til at forny disse frister, ville det være særdeles upraktisk og uhensigtsmæssigt at lade to forskellige regelsæt om forældelse gælde sideløbende, således at de hidtil gældende regler skulle finde anvendelse på gamle krav, mens nye krav undergives andre regler.

På den baggrund foreslår udvalget, at 1908-loven og Danske Lov 5-14-4 ophæves ved den nye lov, men sådan at 1908-loven og Danske Lov 5-14-4 i en overgangsperiode fortsat vil have en vis betydning.

Udvalget foreslår, at der på samme måde som efter 1908-lovens § 5 og efter den nye norske, svenske og finske lovgivning, jf. nærmere herom betænkningens kapitel IX, afsnit 7.1 og 7.3, skal være en overgangsperiode, inden den nye lov slår helt igennem. Baggrunden herfor er hensynet til fordringshaveren, idet det forhold, at loven også vil finde anvendelse på »gamle« fordringer, der ikke er forældet på ikrafttrædelsestidspunktet, ellers ville kunne føre til, at en række krav forældes på selve ikrafttrædelsesdagen.

Udvalget foreslår, at overgangsperioden fastsættes til 3 år, således at fordringer, der ikke er forældet på tidspunktet for lovens ikrafttræden, som udgangspunkt tidligst forældes 3 år efter lovens ikrafttræden. Udvalget finder, at hensynet til skyldneren taler for, at overgangsreglen ikke bør gælde i tilfælde, hvor forældelse efter både de foreslåede og de nugældende regler ellers ville indtræde inden udløbet af overgangsperioden.

I tilfælde, hvor kravet ville være forældet efter både de foreslåede og de nugældende regler inden udløbet af overgangsperioden, finder udvalget, at det i stedet bør være det seneste af de tidspunkter, der følger af de to regelsæt, som gælder.

Udvalget foreslår endvidere, at der medtages en bestemmelse, hvorefter afbrydelse, der har fundet sted før lovens ikrafttræden, har virkning efter den foreslåede lov, selv om afbrydelse ikke er sket i overensstemmelse med de foreslåede nye regler. Baggrunden for dette forslag er, at afbrydelse af forældelse efter Danske Lov 5-14-4, som nu foreslås ophævet, kan ske ved påmindelse, mens dette ikke vil være tilstrækkeligt til